

REFUGIATS

©ACNUR / R. M. Runyanga

FENT DE LA HISTÒRIA UNA COSA PERSONAL

En el mes del Dia Mundial de les Persones Refugiades i del 75è aniversari de l'ACNUR, aquest número ens interpel·la a tots, com a societat i com a individus. Ens recorda la urgència de respondre de manera immediata, visibilitza les crisis que ja no ocupen titulars, alerta sobre l'impacte del clima extrem i posa en valor les persones que, amb el seu compromís, continuen fent possible la protecció.

**UNHCR
ACNUR**

La Agencia de la ONU para los Refugiados

ÍNDEX

4 EN PORTADA
75 anys després, i ara què?
Les crisis que deixen de ser notícia
El clima ja no avisa: desplaça

10 SOM ACNUR
ACNUR 75 aniversari /
Històries que ens impliquen

12 COMPROMESOS
Aliances estratègiques
Sector públic
IEPCG*

*Incidència i educació per a la ciutadania global

Coordinació
Leire Bueno

Disseny, maquetació
i il·lustracions
Leire Bueno

Taula de redacció
Antonio Sánchez
Leire Bueno
 Amaia Celorrio
Guillermo de los Santos
María Verlee
Martín Schifani

Continguts
Antonio Sánchez
 Amaia Celorrio
Leire Bueno
María Verlee
i diferents equips del
Comitè espanyol d'ACNUR

Edició i col·laboració
 Amaia Celorrio i Oficina
de Representación
de ACNUR España

Traducció
Laia Cabal

Imprès a
Monterreina Comunicació

Data de tancament de la revista:
juny de 2026

La revista Refugiats és una publicació
quadrimestral del Comitè espanyol de
l'ACNUR i les seves entitats associades.

COMITÈ ESPANYOL

c/ Cedaceros, 11 - 1r A - 28014 Madrid
Tel.: 900 900 532 - eacnur@eacnur.org

DELEGACIONS I ENTITATS ASSOCIADES

Andalusia

c/ Cuesta del Rosario, 8, casa 2, 3r E - 41004 Sevilla
Tel.: 95 450 10 07 - andalucia@eacnur.org

Navarra

c/ Paulino Caballero, 52, 1a, of. 20 - 31004 Pamplona
Tel.: 94 820 67 45 - navarra@eacnur.org

Comunitat Valenciana

c/ Huesca, 6, 1r, Puerta 1 - 46001 Valencia
Tel/Fax: 963 53 51 76 - cvalenciana@eacnur.org

Castella-la Manxa

Centro de Negocios Italia 113, c/ Italia, 113 - 45005 Toledo
Tel/Fax: 925 25 66 41 - clamancha@eacnur.org

Comitè Català

c/ Trafalgar, 6, principal 3a - 08010 Barcelona
Tel.: 93 301 20 35 - catalunya@eacnur.org

Euskal Batzordea

c/ Hurtado de Amézaga, 27, 12è, dpt. 4 - 48008 Bilbao
Tel/Fax: 94 443 12 74 - euskadi@eacnur.org

Dep. Legal: M-38943-2009

Aquest producte procedeix
de boscos gestionats de
manera responsable,
tant ambientalment com
socialment.

L'ACNUR, Premi Nobel de la
Pau el 1954 i el 1981

L'ACNUR, Premi
Príncep d'Astúries de
Cooperació el 1991

Els comptes del Comitè
espanyol de l'ACNUR són
auditats per PKF Attest

Els comptes de l'ACNUR
són auditats per l'Oficina de
Serveis de Control Intern de
les Nacions Unides

El Comitè espanyol de l'ACNUR
ha estat analitzat per la CONG-
DE i compleix amb els principis
de transparència i bon govern

El Comitè espanyol de l'ACNUR ha estat
analitzat per la Fundació Lealtad i com-
pleix amb els principis de transparència i
bones practiques

AENOR certifica el Sistema de Ges-
tío de la Seguretat de la Informació
del Comitè espanyol de l'ACNUR
segons la norma ISO 27001

FENT HISTÒRIA DES DEL COSTAT HUMÀ

El juny és un mes per aturar-se i mirar amb perspecti-
va. Coincideixen el Dia Mundial del Refugiats i, aquest
2026, la commemoració dels 75 anys de l'ACNUR.
Una oportunitat no tant per celebrar com per com-
prendre la dimensió d'una història que es continua
escrivint en temps real, a través de milions de vides
marcades pel desplaçament i la cerca de protecció.

Al llarg d'aquestes dècades, l'asil ha variat de forma
i context, però no de sentit. Han canviat els escena-
ris, els motius de fugida i la complexitat de les crisis,
però no l'essència de la protecció internacional. Avui
les persones fugen de guerres enquistades i de la
violència perllongada, i tot això agreujat per crisis
climàtiques cada cop més dures. I, amb tot, enmig
de contextos complexos, continuen existint espais
de cura, suport i reconstrucció que fan que es pugui
tornar a començar. Gràcies a vosaltres, que amb el
vostre compromís feu possible que aquesta protecció
arribi als qui més la necessiten.

La feina de l'ACNUR es desenvolupa en contextos
cada cop més exigents, en què protegir implica es-
coltar, adaptar-se i actuar amb rapidesa. No es tracta
només d'atendre emergències, sinó també d'acom-
panyar processos llargs i fràgils: garantir l'educació,
l'accés a l'atenció sanitària, documentació, mitjans de
vida... Accions que prenen sentit quan s'entenen des
del costat humà, des de la mirada d'aquestes perso-
nes amb històries, pors i somnis per recompondre.

Aquest número arriba en un moment clau per reafir-
mar una cosa essencial: que la història del refugi no
pertany només al passat ni a les institucions. És una
història viva, construïda a partir de decisions del dia a
dia que continuen apostant per enfortir la dignitat i la
solidaritat. **Fer de la història una cosa personal és la
millor manera d'assegurar que continuï.** Gràcies als
qui esteu al costat de l'ACNUR, el refugi deixa de ser
una idea llunyana i esdevé una realitat per a milions
de persones que, fins i tot en els moments més difícils,
poden tornar a començar.

Francesco Sciacca
Director general del Comitè
espanyol de l'ACNUR

75 ANYS DESPRÉS, I ARA QUÈ?

Celebrar 75 anys suposa mirar inevitablement enrere. Significa reconèixer una història marcada per milions de persones que es van veure obligades a fugir i per una resposta col·lectiva que, durant dècades, ha buscat protegir-les. Però aquest aniversari no convida només al record. Convida, sobretot, a plantejar una pregunta necessària: i ara què?

Des de la seva creació el 1950, l'ACNUR ha evolucionat al mateix ritme que les crisis de desplaçament. Avui dia, la magnitud del desafiament no deixa de créixer: a finals del 2025, 117,8 milions de persones vivien desplaçades forçosament al món, de les quals 41,6 milions eren refugiades. Només aquell any, 5,4 milions de persones van fugir del seu país per violència o persecució, en un context en què la fugida continua sent una realitat constant.

Alhora, el 2025 ha estat marcat per un volum excepcional de moviments en sentit invers. 14,7 milions de persones van tornar al seu lloc d'origen, incloent-hi 4,4 milions de refugiats i 10,3 milions de desplaçats interns. Tot i això, molts d'aquests retorns s'han produït en contextos fràgils i sota pressió, en països com l'Afganistan, el Sudan o Síria, on les condicions per

reconstruir les seves vides segueixen sent incertes. Tornar no vol dir recuperar el que van deixar enrere.

En aquest escenari, un dels grans reptes continua sent el desplaçament perllongat. Avui, 7 de cada 10 persones refugiades viuen durant anys (i fins i tot dècades) lluny de casa seva, mentre que el 68% és acollit per països d'ingressos baixos i mitjans, sotmesos a una pressió creixent sobre els seus recursos. Aquesta realitat planteja un repte estructural: com passar de respostes d'emergència a solucions sostenibles que permetin reconstruir vides amb estabilitat.

Arribar fins aquí ha estat possible gràcies a una convicció compartida: que protegir és un deure i un dret. Darrere de cada resposta humanitària hi ha presència sobre el terreny, aliances i compromís sostingut. Però el món que es planteja els pròxims anys és diferent. Més inestable, més desigual i vulnerable a crisis superposades, en què els conflictes i el clima agreugen situacions ja fràgils.

Per això, el nou Alt Comissionat de les Nacions Unides per als Refugiats, Barham Salih, ha definit un objectiu clar de cara al futur: reduir a la meitat, d'aquí al 2035, el nombre de persones refugiades en

situacions prolongades de desplaçament. Aconseguir-ho implica impulsar l'accés a l'educació, a l'ocupació i a l'autosuficiència, així com donar suport a solucions duradores com el retorn voluntari, el reassentament o la integració als països d'acollida.

Aquest número de la revista Refugiats parteix d'aquesta pregunta oberta. Mira cap a les fites assolides, però també cap al que està en joc. Perquè el futur del refugi no es construirà només des de les institucions, sinó també des d'una responsabilitat compartida que converteix una causa global en una cosa personal.

Durant aquests 75 anys, aquesta història no s'ha escrit sola. Ha estat possible gràcies a milers de persones que, des d'aquí, han decidit implicar-s'hi i sostenir una resposta que canvia vides. Un compromís que, avui més que mai, continua sent necessari perquè milions de persones puguin no només fugir per sobreviure, sinó també tenir l'oportunitat de reconstruir la seva vida.

Els desafiaments que tenim al davant són molts, però comptem amb el compromís dels nostres socis i donants per continuar afrontant-los. Gràcies per acompanyar-nos en aquest camí.

117,8 M

de **persones desplaçades forçosament** a finals del 2025, de les quals 41,6 milions són refugiades.

5,4 M

de persones es van veure **obligades a fugir del seu país** el 2025 a causa de la violència o la persecució.

70%

és el percentatge de les persones refugiades que s'enfronten a un **desplaçament que s'allarga en el temps**.

LES CRISIS QUE DEIXEN DE SER NOTÍCIA

AQUESTS SÓN ALGUNS EXEMPLES DE CRISIS QUE CONTINUEN DESENVOLUPANT-SE FORA DEL FOCUS MEDIÀTIC. MILIONS DE PERSONES ARREU DEL MÓN DEPENEN D'UNA AJUDA SOSTINGUDA PER FER FRONT A REALITATS QUE NO DESAPAREIXEN I QUE CONTINUARAN SENT UN REPTA EN EL FUTUR.

©ACNUR / J. Gimenez

©ACNUR / N. Ivanovski

©ACNUR / H. Caix

©ACNUR / C. Kelly

©Oxygen Empire Media Production

©ACNUR / S. Palacios

1 VENEÇUELA

La crisi a Veneçuela segueix sent una de les crisis de desplaçament més grans del món, encara que aquest fet hagi desaparegut del focus mediàtic. Milions de persones han abandonat el país a la recerca de protecció. L'ACNUR treballa juntament amb governs i socis per cobrir necessitats bàsiques, garantir accés a l'asil i promoure la integració, amb suport econòmic, formació i accés a serveis en comunitats d'acollida.

Prop de **7,9 MILIONS** de persones han fugit de Veneçuela buscant protecció i seguretat.

2 UCRAÏNA

La guerra d'Ucraïna continua generant desplaçaments i necessitats urgents, tot i que ha perdut presència continuada als mitjans. L'ACNUR manté equips sobre el terreny a tot el país, fins i tot prop de les línies del front, proporcionant ajuda en efectiu, refugi, reparació d'habitatges malmesos i suport legal i psicològic a milions de persones afectades.

Fins al 30 d'abril, es computen més de **5,7 MILIONS** de persones refugiades ucraïneses a tot el món.

3 SUDAN

La violència al Sudan ha desencadenat una de les crisis de desplaçament més ràpides i greus del món, amb milions de persones obligades a fugir en pocs mesos. L'ACNUR respon en condicions extremes, proporcionant refugi, aigua i protecció, i donant suport als qui travessen fronteres sense recursos, en un context marcat per la inestabilitat i la manca d'accés humanitari.

11,5 MILIONS de persones han estat desplaçades per la força al país.

4 TXAD

El Txad acull centenars de milers de persones refugiades en una de les regions més vulnerables del món. Als efectes del conflicte s'hi suma la pressió del canvi climàtic, que agreuja l'escassetat d'aigua i aliments. L'ACNUR treballa donant suport tant a les persones que arriben com a les comunitats d'acollida, reforçant serveis bàsics en un context de recursos limitats.

2.253.388 persones refugiades continuen desplaçades per la força, la majoria dones i infants d'entre 5 i 11 anys.

5 AFGANISTAN

La situació a l'Afganistan segueix marcada pel retorn massiu de persones, la inestabilitat i la manca d'oportunitats, especialment per a les dones, els drets de les quals continuen erosionant-se. Milions afronten desplaçaments recurrents i condicions extremes dins i fora del país. L'ACNUR ofereix assistència bàsica, refugi i protecció als qui intenten reconstruir la seva vida en un context incert.

L'Iran (**1,65 M**) i el Pakistan (**1,42 M**) són els països que acullen més persones refugiades afganeses.

6 BANGLADESH

A Bangladesh, més d'un milió de rohinyes viuen en campaments exposats a inundacions, ciclons i esllavissades. La crisi, perllongada en el temps, s'agreuja amb cada temporada de monso. L'ACNUR treballa reforçant els refugis, millorant sistemes de drenatge i garantint accés a aigua, protecció i serveis bàsics en un entorn altament vulnerable.

A Coxsbazar hi ha **240.635** refugis que donen recer a **1.160.273** persones en un dels camps de refugiats més grans del món.

“

DARRERE DE CADA ESTADÍSTICA HI HA UNA VIDA, HI HA UNA PERSONA AMB ASPIRACIONS, AMB DRET A LA DIGNITAT, AMB DRET A UN FUTUR MILLOR.

”

Barham Salih

Alt Comissionat de les Nacions Unides per als Refugiats

EL CLIMA JA NO AVISA: DESPLAÇA

Amb 61 anys, la Salmina Daniel Mabunda ha hagut de fugir de casa una altra vegada. Viu a Terceiro Bairro, una zona de Moçambic constantment castigada per fenòmens meteorològics extrems. Ja ho va perdre tot a principis dels anys 2000, el 2013 es va tornar a veure obligada a desplaçar-se i, el 2026, les inundacions li han tornat a arrasar la vida. Aquest cop, l'aigua va pujar tan de pressa que no va tenir temps de salvar res del que li quedava.

Vídua i mare de dos fills adults, la Salmina depenia d'un petit conreu de tomàquets per sobreviure. Les pluges el van destruir del tot, i es va quedar sense ingressos per a la temporada següent i sense pertinences bàsiques. Avui dorm en un centre d'acollida, compartint una aula amb més de 50 dones. A la nit, la calor i la manca d'espai fan difícil el descans. Moltes són grans i estan soles. Sorgeixen refredats, infeccions cutànies i malalties associades a l'amuntegament.

Per a la Salmina, pensar a tornar a casa no vol dir només reconstruir el seu habitatge o tornar a sembrar. La seva por

va més enllà. Es pregunta si tindrà prou forces per començar de nou i si comptarà amb el suport necessari per fer-ho sola, i amb menys salut que abans.

La seva història reflecteix una realitat cada cop més freqüent: l'impacte del canvi climàtic com a motor de desplaçament forçat. En països com Moçambic, on inundacions i sequeres es repeteixen amb més intensitat, milers de persones es veuen obligades a fugir una vegada i una altra.

Davant d'aquesta realitat, l'ACNUR treballa amb comunitats i autoritats per reduir riscos i reforçar la resposta. En emergències, garanteix refugi segur, aigua potable i protecció. Però la seva feina va més enllà: impulsa habitatges més segurs, sistemes de drenatge i accés a serveis essencials.

Són mesures que permeten anticipar-se a noves crisis i, d'aquesta manera, reduir el nombre de desplaçaments. Gràcies a un compromís compartit, aquestes mesures fan possible que persones com la Salmina puguin tornar a començar.

Fronteres del clima
L'impacte del canvi climàtic sobre les poblacions desplaçades

Et convidem a escanejar el QR i descobrir l'exposició de **Santi Palacios** i l'**ACNUR** sobre clima extrem a Hondures, el Sudan del Sud i Bangladesh.

©ACNUR / I. Zoni

Als 61 anys, la Salmina ho ha perdut tot altre cop. Aquesta és la tercera vegada que ha de fugir de casa seva a Moçambic. Cada nova inundació deixa menys marge per resistir.

84%

de les persones refugiades i sol·licitants d'asil **procedeixen de 15 països altament vulnerables** als efectes del clima extrem.

30%

dels assentaments existents són en **zones vulnerables a inundacions**, reflex de contextos cada cop més extrems.

22

són els **països** que l'ACNUR ha identificat on els **efectes del clima extrem seran més intensos**. Països ja de per si en una situació molt fràgil.

1%

és la xifra de **persones** que a finals del 2020 **havien aconseguit tornar a casa seva**.

52%

de les persones desplaçades internes **viuen en països especialment vulnerables al clima**.

HISTÒRIES QUE ENS IMPLIQUEN

DURANT DÈCADES, MILIONS DE PERSONES HAN HAGUT DE TORNAR A COMENÇAR LLUNY DE CASA. AQUESTA CAMPANYA ACOSTA AQUESTES HISTÒRIES I RECONeix TAMBÉ ALS QUI, DES D'ESPANYA, LES ACOMPANYEN I FAN POSSIBLE QUE PUGUIN RECONSTRUIR LA SEVA VIDA.

Hi ha històries que comencen amb una fugida. Amb una decisió que no admet espera, amb un comiat sense tancament, amb la incertesa de no saber què vindrà després. Són històries marcades per la pèrdua, però també per la necessitat de tirar endavant, de reconstruir, de trobar un lloc on tornar a començar.

Durant 75 anys, milions de persones han hagut d'abandonar casa seva a la recerca de protecció. Les seves trajectòries són diferents, però comparteixen una cosa essencial: la voluntat de continuar fins i tot en els contextos més adversos. Són històries de resiliència, d'adaptació i de cerca d'oportunitats enmig de la incertesa.

Però aquestes històries no transcorren en solitari.

Des dels seus inicis, la tasca de l'ACNUR ha estat acompanyada per una xarxa de persones que, des de diferents llocs, han contribuït a fer que aquesta protecció sigui possible. A Espanya, milers de persones han format part d'aquesta història de manera continuada, donant suport amb el seu compromís a una resposta que no sempre és visible, però que és essencial.

Aquesta implicació, sostinguda en el temps, és la que permet que el refugi passi de ser una idea a esdevenir una realitat

concreta. Perquè darrere de cada refugi construït, de cada accés a educació, de cada oportunitat de reconstruir una vida hi ha un vincle que connecta dues realitats: la dels que han hagut de fugir i la dels que decideixen acompanyar.

La campanya *75 anys: fent de la història una cosa personal* posa el focus precisament en aquesta trobada. En com una història global es pot acostar fins a tornar-se reconeixible. En com, quan deixem de veure-la com una cosa llunyana, comença a formar part d'una responsabilitat compartida.

Fer personal aquesta història no significa apropiarse'n, sinó entendre-la des de la proximitat. Reconèixer que, encara que les circumstàncies siguin diferents, la dignitat, la protecció i l'oportunitat de tornar a començar són valors universals. I que sostenir-los depèn, en gran mesura, d'aquesta xarxa de compromís que es construeix entre persones.

Després de 75 anys, la història del refugi no és només la dels que es veuen obligats a fugir. També és la dels que, des d'aquí, fan possible que aquesta història continuï.

En aquesta història compartida hi ha moltes maneres de ser-hi. Hi ha el José, que fa anys que hi dona suport com a soci i voluntari del Comitè espanyol de

l'ACNUR. Hi ha la Karishma, enginyera afganesa, que va haver de fugir per salvar la vida i avui reconstrueix el futur lluny del seu país. Hi ha l'Alfredo, que va treballar 25 anys sobre el terreny acompanyant els que ho han perdut tot. I hi ha el Muhannad, arquitecte siriana, després de trobar refugi, avui treballa a Espanya, col·labora amb l'ACNUR i ajuda com a voluntari altres persones a començar de nou.

A ells s'hi sumen històries com la del Mateo, sol·licitant d'asil colombià que, amb el suport de l'ACNUR, va impulsar el projecte Música Sense Fronteres, i la de la Virginia, que participa com a voluntària apropant aquest espai a altres persones refugiades. Trajectòries diferents que es connecten en una mateixa xarxa. Perquè la història del refugi no pertany només als que es veuen obligats a fugir, sinó també als que decideixen implicar-s'hi i sostenir-la, fent possible que altres puguin seguir endavant.

Quan una història es fa personal, tot canvia. Descobreix-ho escanejant el QR.

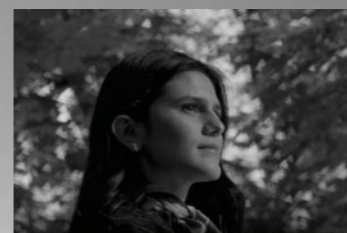

75
ANYS

FENT DE LA HISTÒRIA
UNA COSA PERSONAL

Karishma
Enginyera i refugiada de l'Afganistan, va fugir del seu país per salvar la vida

José
Soci i voluntari del Comitè espanyol de l'ACNUR

“

Aquí hi he trobat pau. Puc respirar amb calma i fer el que sempre he volgut fer. **Aquí soc lliure, acompanyada de gent que es pren la meua història de manera tan personal com la seva pròpia vida.**

”

Des del 2021, més d'1,4 milions de nenes i noies adolescents tenen prohibit anar a classe. L'Afganistan és l'únic país del món on les nenes tenen vetat l'accés a l'educació secundària.

Col·labora a conlosrefugiados.com

©David Campos Vallès

↑
Tateh Lehbib Breica, enginyer sahrauí, beneficiari d'una beca DAFI de l'ACNUR i fundador de Sandship, durant la seva intervenció en l'esdeveniment, en què aborda la seva història i el seu mètode sostenible de construcció amb ampolles de plàstic.

Compromesos
ALIANCES
ESTRATÈGIQUES

Repensar l'acció humanitària amb aliances innovadores

En un món on el nombre de persones desplaçades per força s'ha duplicat la darrera dècada fins a superar els 117 milions, innovar ja no és una opció: és una necessitat. Però la veritable transformació no depèn només de la tecnologia, sinó d'una cosa més profunda: la capacitat de treballar conjuntament de maneres noves.

Aquest va ser el punt de partida de la trobada "Diàleg per a la innovació humanitària: aliances estratègiques per protegir i transformar el futur de les persones refugiades", impulsat pel Comitè espanyol de l'ACNUR i la Fundació "la Caixa" el 4 de març al Palau Macaya. El diàleg va fer palesa una tendència de fons: la necessitat de repensar com es dissenyen i escalen les solucions en un context de desplaçament forçós cada vegada més complex.

Com va assenyalar Kelly T. Clements, Alta Comissionada Adjunta de l'ACNUR, la bretxa entre necessitats i recursos continua creixent. En aquest context, eines com la identitat digital, els sistemes de dades o les solucions d'anticipació de crisi poden millorar la protecció i facilitar l'accés a serveis bàsics. Però amb la tecnologia per si sola no n'hi ha prou. "Les solucions més transformadores no sorgeixen d'esforços aïllats, sinó d'aliances reals", va subratllar Clements. La col·laboració entre organitzacions humanitàries, administracions públiques i sector privat permet crear respostes més eficaces i escalables.

En aquesta línia, Sergi Loughney, director general adjunt i d'Afers Corporatius de la Fundació "la Caixa", va posar l'accent en la responsabilitat compartida: innovació i acció humanitària han d'avançar juntes per assolir un impacte real i sostingut.

Les experiències compartides van il·lustrar aquest enfocament. Tateh Lehbib, enginyer i refugiat sahrauí, va mostrar, amb el seu projecte d'habitatges sostenibles fets amb ampolles de plàstic, com les comunitats mateixes poden liderar solucions innovadores. També el projecte MOM, desenvolupat per l'ACNUR amb el suport de la Fundació "la Caixa", demostra el potencial de la innovació aplicada: gairebé dos milions de nens, nenes i dones han accedit a serveis essencials de salut i nutrició gràcies a eines de dades i detecció primerenca.

El diàleg va reflectir, en conjunt, que el futur de l'acció humanitària exigeix reconèixer les persones refugiades com a part activa de la solució, i també deixar enrere enfocaments aïllats i apostar per models més connectats. Perquè innovar avui no és només fer coses noves, sinó també fer-les conjuntament, i fer-les millor.

- 1 Els ponents, durant les seves intervencions a l'esdeveniment, compartint experiències i propostes sobre innovació i cooperació.
- 2 Foto de família amb els ponents de l'esdeveniment i representants de les entitats coorganitzadores.

Si ets una empresa i vols saber com pots col·laborar amb nosaltres, escaneja aquest QR:

Liderar des de l'empatia i el compromís internacional

Humanitat i lideratge són dues característiques de l'Elena Albalat Aguilera. Sota la seva responsabilitat es troba la política de Cooperació Internacional, que per ella "no és accessòria, sinó una responsabilitat compartida". I subratlla: "Darrere de cada conflicte o de cada desplaçament hi ha persones, famílies senceres i molts infants que simplement volen reconstruir la seva vida amb dignitat i esperança".

Aquesta visió es va reforçar després de la seva experiència recent a Colòmbia. Allà va tornar a comprovar que el contacte directe amb realitats difícils transforma la mirada. La va impactar tant la duresa del desplaçament com la capacitat de les persones per continuar endavant. La va emocionar "veure com alguns projectes als quals la Generalitat Valenciana dona suport havien aconseguit consolidar-se fins al punt de ser assumits ja pel mateix sistema colombià".

Sobre la feina conjunta amb l'ACNUR subratlla: "El que passa a milers de quilòmetres no ens pot ser indiferent. I la Comunitat Valenciana ha demostrat que és una terra solidària i sensible amb els que ho estan passant més malament".

“ LA COMUNITAT VALENCIANA HA DEMOSTRAT QUE ÉS UNA TERRA SOLIDÀRIA I SENSIBLE AMB ELS QUE HO ESTAN PASSANT MÉS MALAMENT. ”

Elena Albalat Aguilera
Consellera de Serveis Socials, Família i Infància.
Generalitat Valenciana.

DARRERES AJUDES DE LES NOSTRES INSTITUCIONS COL·LABORADORES

ÀFRICA

UGANDA

- * Salut i resiliència comunitària amb perspectiva de gènere, drets humans i protecció ambiental en comunitats refugiades i locals d'Uganda.
 - Govern de Navarra **287.000 €**
- * Assistència sanitària per a població refugiada i comunitats d'acollida a Uganda (*Kiryandongo*).
 - Diputació de Sevilla **40.000 €**
- * Assistència sanitària amb enfocament de gènere, DH i medi ambient en comunitats refugiades i locals d'Uganda.
 - Ajuntament de Bilbao. **35.000 €**
- * Assistència sanitària per a població refugiada i comunitats d'acollida a Uganda (*Imvepi i Rhino Camp*).
 - Ajuntament de Pamplona **32.711,62 €**

TXAD

- * Millora de l'accés a aigua potable i serveis de sanejament per a població refugiada sudanesa al Txad.
 - Conselleria de Presidència, Justícia i Esports de la Xunta de Galícia **75.000 €**
 - Diputació de Jaén **50.000 €**

ETIÒPIA

- * Tractament i prevenció de la desnutrició per a la població refugiada a Etiòpia, amb especial èmfasi en infants menors de 5 anys i dones embarassades i lactants.
 - Diputació de Màlaga **53.999,10 €**

SUDAN DEL SUD

- * Protecció i ajuda d'emergència per a la població desplaçada al Sudan del Sud a causa del conflicte al Sudan.
 - Ajuntament de Gijón **30.000 €**
 - Ajuntament de Terrassa **10.000 €**

AMÈRICA

COLÒMBIA

- * De la protecció a l'empoderament. Solucions liderades per dones per respondre a les violències de gènere a Colòmbia.
 - Agencia Asturiana de Cooperación al Desarrollo **125.000 €**

©ACNUR / S. Palacios

Compromesos

INCIDÈNCIA I EDUCACIÓ PER A LA CIUTADANIA GLOBAL

Violeta Cano
(@violetacanoilustra)

Andrea Rominna Sánchez
(@romi.sr)

Stéfano Obregón
(@obregon.stefano)

Set artistes se sumen a la campanya "Quin és el teu refugi?" en el marc del projecte d'educació per a la ciutadania global *No deixis ningú enrere: Noves narratives per a la inclusió a la Universitat*, finançat per l'Agencia Espanyola de Cooperación Internacional para el Desarrollo (AECID).

Escaneja aquest QR per a més informació:

Quin és el teu refugi? Set mirades sobre pertinença i comunitat

Ania Sáenz
(@ania.saenz.de.buruaga)

Quan Zhou
(@gaspachoagridulce)

Marta Vilella
(@martavilella_collage)

Ashtar Alahmad
(@ashtar_al)

Muhannad
Arquitecte, refugiat
de Síria i voluntari
de l'ACNUR

Alfredo
25 anys
treballant
a l'ACNUR

75
ANYS

FENT DE LA HISTÒRIA
UNA COSA PERSONAL

Col·labora a conlosrefugiados.com

eacnur.org

[@eACNUR](https://twitter.com/eACNUR)

facebook.com/eacnur

youtube.com/eacnur

[@eacnur](https://www.instagram.com/eacnur)

[@eacnur](https://www.tiktok.com/@eacnur)

**UNHCR
ACNUR**

La Agencia de la ONU para los Refugiados
comité español